M. R. P.^e M.^o

Amigo y S.^r El P.^e M.^o Cath.^co de S. Hil.^o me comunicó la de V. P. de 12 del pasado con la expresión de Pasquas, q. me ofrece ayer logrado V. P. muy felices con nuevos años: y la duda adjunta. Agradezco como debo la confianza, q. V. P. hace de mi cortedad; q. por expresar q. deseo servir a quien tanto nos ilustra con sus tareas, y libros (de q. doy gracias a D.^s y a V. P.) diré en ella lo q. alcanza, usando de la lengua latina por mas expedita.

Dubium literale super doctrinam D. Th. in suplem. 3. p. q. 9. art. 1: ex 4. d. 17. q. 3. a. 4. q. 1.

Inquirit: An confessio possit esse informis? resolvat de illa peculiariter, etiam ut separata a sacram.^to?

§ I. Praemissis aliquibus notabilibus proponitur ratio praecipua dubitandi.

Cum opt.^mo mos sit in scriptis D. Th. Ecclesia ipsa, certissimam Christianae doctrinae regulam propagavisse, per quam fidei dogmata, et incorrupta disciplina servantur in disputationibus scholasticis, ex ipsius Ecclesiae oraculis didicimus per os SS. Pontificum S. Pii V, et Benedicti XIII feliciter regnantis. Ex quibus simul docemur 1.º esse cuilibet sine aurationem indagare sensus genuini S. Doct. in eius scriptis. 2.º q. dea authoritate polle ant scripta super sententias, in his maxime, ex quibus salus animarum pendere potest, de quibus non disseruit in summa theologica: alioquin pro illo puncto non inveniremus in S. Doct. illam certissimam regulam. 3.º q. non est opus in praesenti quaerere de veritate et securitate doctrinae ad praxim fidelium; si semel assequamur germinam S. Doct. mentem. Rogemus ergo Deum, et ipsa Ecclesia in solemni collecta, ut nobis tribuat quod docuit intellectu comprehendere. Ex decursu tamen dissertationis et sententiae D. Th. exponetur, et argumenta contra eam dilluentur.

Ut, a, hoc facilius assequamur, praemittimus ut certum in se, et in doctrina S. Doct., q. sacram.^tum paenitentiae non subsistit cum sola confessione: nam dolor etiam supernaturalis integrat essentiam eius: (d. 16 q. 1. a. 1. q. 1.) nec tantum requiritur ut dispositio ad fructum, qualiter accidit in baptismo. (ibid. ad 2.) Non tamen requiritur, q. sit contritio perfecta, sed sufficit attritio etiam ad fructum, si homo obicem non ponat. (dist. 17. q. 3. a. 5. q. 1. in fine corp.) Usus tamen fuit S. Doct. nomine contritionis communiter, dum recenset partes: ut morem gereret Doctoribus Ecclesiae; quem retinuit Trid. sess. 14. cap. 3, licet ex cap. 4 satis habeatur, q. attritio sufficit, si ex motivo supernaturali fiat.

Qualis autem attritio sufficiat, hic opus, hic labor est. Nam si ponitur attritio, et non ponitur obex, ponitur etiam fructus remissionis peccatorum, ut nuper vidimus: complicatum autem videtur, q. in illo instanti in quo ponitur obex fructui sacram.^ti, ponatur verus dolor sufficiens ad constitutionem sacram.^ti; cum hic dolor, Trid. sess. 14 cap. 4. detestatio sit de peccato commisso, cum proposito non peccandi de caetero, ac proinde excludens proprius voluntatem peccandi, incompossibilis proinde pro eodem instanti cum peccato actuali theus.

Haec ratio dubitandi ipsos etiam D. Th. domesticos discipulos in varias sententias abire coegit etiam circa mentem D. Th. in illo articulo. Et Natalis Alex. De sacram. Paen. cap. V. art. VII. Reg. 18 §: Cum autem S. Th., tenet q. S. Doct. resolvit de confessione, in qua non est sacram.^tum. At contra sentit communis sententia discipulorum D. Th. Imo communiter theologi (licet alias alii vel discedant, vel limitent sententiam S. Doct.) et maxime moderni quaestionem instituunt de ipso sacram.^to; an possit esse validum et informe? Ubi iam alia haud prorsus contemnenda se offert quaestio: Cur D. Th. non de sacram.^to instituat quaestionem, sed de sola confessione, ut distincta, licet non ut separata a sacram.^to, si re vera resolvit tantum de confessione, in qua adest verum sacram.^tum.

§ II. Resolvitur dubium per aliquot conclusiones.

1.^a Non resolvit de confessione ut separata a sacram.^to, sed ut actu, et perfecte integrante essentiam eius.

Pr. 1.º ex litera. Resolvit de illa secundum q. est pars sacram.^ti, per quam homo peccata sua sacerdoti innotescens, clavibus ecclesiae se subjicit: tali effectu, q. quamvis tunc non percipiat absolutionis fructum, tamen recedente fictione percipere incipiet, sicut etiam est in aliis sacram.^tis: unde non tenetur iterare confessionem quae fictus accedit, sed tenetur postmodum fictionem suam confiteri. Sed haec nequeunt verificari de confessione, quae tantum in aliquo sensu diminuto sit sacramentalis, et q. de re vera non adest sacram.^tum paenitentiae: q.

Pr. min. De confessione in casu necessitatis pie et utiliter facta laico X.^a cap. Cap. Qui vult 1. De paenit. dist. 6. ex lib. de vera et falsa paenit. inter opera S. Aug.; licet D. Th. d. 17 q. 3. a. 3. q. 2. ad 2. doceat, quod sacramentalis est quodam modo; tamen q. ibi non est sacram.^tum, in solut. ad 3. (q. et repetit d. 20. q. 1. a. 1. q. 2. ad 2) docet, q. necesse est, ut iterum confiteatur sacerdoti, cum copiam habere potuerit... ut mandatum de paenitentia sacram.^ti recipiendo impleat: Et idem decernitur in casibus Cap. Quidam V. De paenit. et remiss., ubi Alex. III decernit, et declarat q. sacerdotes non debent prorsus contemnere, sed recipere confessiones illorum, qui dicunt se non posse abstinere a ..., licet ne sit ibi vera paenitentia, nec sacram.^tum, utile tamen hoc potest esse, ut mediis consiliis sacerdotis tandem ad veram paenitentiam perveniant: non ergo D. Th. excusaret (et alias aliorum verborum ponderationes facile cuique obvias omittamus) ab iteratione confessionis, si ibi non fuisset perfectum quoad inchoationem paenitentiae sacram.^tum, et legitima iudicialis absolutio, licet sine effectu ob gratiam dependentem a ponente obicem, recipienti sacram.^tum.

Dicit F. Natalis ex D. Antonino, q. loquitur S. Doct., q. eius sacerdoti proprio fit, debent X.^a dist. 1. 8 d. 17. q. 3. a. 4. q. 2 ubi docet sacram.^tum non est

AVSA

omnia peccata debet eidem sacerdoti confiteri: et alter, quem confitentur factum, quod accidit in confessione prima, vel denuo vel antea confessus fuerit priora peccata, a quibus non fuit expiatus = 2° quod loquitur in casu, quod hoc suam fictionem ... vit: ubi gaudens excusabitur ab iterata confessione. = Sed [illegible] Haec excusatio et ex his dictis [illegible] in confessione ... voluntariesatem directam nulla, ut non scienter reticuit peccatum, quod erat in ... dicebat speciale in hoc art: quod alienum est a ... methodo, et gravissima proprietate S. ... mus, quod S. Doct. resolvit in casu tantum ignorantiae fictionis, quod hunc accidit. Sed dicimus, quod tali ... sufficiat sacramentum poenitentiae; quod non negavit ... ut nec Gevion, licet a Natali Alex. prop. ... deantur adduci. Imo Gevion in ipsis verbis, a Natali productis, optime expendit casum, in quibus Dollit substantiam sacramenti valde excusantis ab iterata confessione: etiam si alteri sacerdoti fiat. ... DD. allegata offerit. Verissimum est quod tenetur homo, dum accedit ad sacramentum poenitentiae reficiendum, omnia singula peccata uni et eidem sacerdoti pandere (sive ut proprius iure ordinario, sive ex privilegio ...: (d. 17. q. 3 a. 3. q. 5) et in casu praesentis quaestionis, si hoc non fecerit de peccatis quae habebat ... na, confessio fuisset nulla. Sed perfecto substantialiter hoc sacramento, iam de fictione ... ad ... mi; ad quod iam non spectant illa peccata iam subiecta clavibus in illo sacramento, licet ... potest hoc alteri confiteri. Imo in fictione, quae accidit, regulariter non agnoscatur nisi post multum ut excusaretur hoc ab iteratione confessionis, tenebatur ad eundem recurrere sacerdotem, ... haec doctrina de confessione valida, et informi: ut mutamus, quod ille sacerdos iam ... omnium peccatorum; ut formaret iudicium, et ferret sententiam rectam, opus erat, quod ... illa ...

1° pro D. Cum attritione essentialiter distincta a contritione (d. 17. q. 2. a. 1. q. 3) ... confessionis et absolutionis consequentur hoc remissionem peccatorum, si ipse tunc obicem gratiae non praeberet, ut vidimus n. 2 ex S. Doct. nit S. Doct. quod adhuc omnibus illis positis, et frequenter posito substantialiter sacramento, quod spirituale medicamentum morbos peccatorum lethales, potest in eodem instanti apponi obex: sicut posito pharmaco corporali ... actionis naturae caloris in corpore, potest adesse obex in subito impediens effectum, ad quem datur. ... S. ... Lorent. 14 ... ubi ... eidem ferme restrictum ... n. 16 =

Confirmatur. [illegible] impedimentum perfecti fructus potest tolli ex ipso dolore, et attritione, genere sit simpliciter tali: ergo quod DD. supponit in illis verbis, quod attritione potest in eodem ... obex, supponit quod est aliquis, verus quidem dolor, et vera attritio supernaturalis, sed in quod talis ad ... quod sufficiat ad attritionem sacramentalem, sed secum non afferat dispositiones indispensabiles ... obice. ... mul ... melius appreciantur placet adducere doctrinam S. Doct. d. 17. q. 2. a. 5. q. 3: ubi inquirit ... possit esse ita parvus, ut non sufficiat ad deletionem magnorum peccatorum? post quod distinxit de dolore sensu ... ... Hic (inquit) potest esse adeo parvus, quod non sufficiat ad rationem contritionis, ut si minus ... peccatum, quam debeat displicere: sicut etiam amor potest esse ita remissus, quod non sufficiat ad rationem ... Sic quod dicendum, quod quantumcumque parvus sit dolor, dummodo ad contritionis rationem sufficiat, omnem culpam delet. DD., quod licet procedant de contritione effectu excludente peccatum in ipso voto sacramenti; ratio tamen militat de attritione in sacramento; nam etiam haec, ut sacramentum sit fructuosum, debet esse talis, ut licet inferiori motivo, ac in contritione, peccatum tamen non minus displiceat quam displicere debet ... super omnia. Si attritio sit simpliciter talis, et quod illam peccatum tantum displiceat, quod displicere debet ... a corde omnem affectum actualem ad peccatum, sollicitat necessario subiectum, ut adhibeat sufficientem diligentiam pro illo expando, et alter ut sufficienter discutiat conscientiam, doleat de praeteritis, et ... caveat de futuris, et ut accedat ad sacramentum poenitentiae, quod fidem agnoscit expiativum peccatorum ... moraliter possibile est, ut saltem virtualiter non se extendat etiam ad peccatum oblitum, et quod ... examen non sunt in sua conscientia tempore confessionis: sed his positis non videtur, quomodo ... obex: ergo dolor etiam attritionis ex propriis, quando est perfecte qualificatus, tollit obicem. 1ª a. ... contrarie videtur. Quod a. hic attritio sit quod talis, potest esse verus affectus doloris supernaturalis ... DD., de amore; nam amor Dei, quem saepius homines eliciunt credentes, quod pertinet ad ... charitati; licet actus charitatis non sit, quod forte in corde regnat peccatum latens, est tamen verus ... supernaturalis, non minus quam actus, quos existens in peccato mortali colit Deum: de quibus ... est contra Quennellium in Constitutione Unigenitus prop. 53: et 54, quod sunt actus vere christiani, supernaturales: nam opera vere christiana superant totam naturam.

9. Explicatur amplius ex doctrina S. D. dist 14. q. 1. a. 2 q. 1. ubi resolvit, quod ut in plurimum ex poenitentia initium sumit, eo quod ille qui in peccato est non habet gustum sanum, ut ex dulcedine divinae bonitati a peccato revocetur, sed magis ex timore poenae quae naturae et voluntati contrariatur: Ergo ... quos ex timore habet in homine revocatio a peccato, dicent etiam reputari gradus doloris seu attritionis, ... ex timore. Solus autem timor mundanus est in se simpliciter malus: alii ... qui ... sunt boni, licet non aequaliter; nam licet in timore servili bono possit adesse affectio saltem in corde ad peccatum, non tamen haec affectio ex tali timore oritur, unde nec illum inficit. Poterit ergo sine ...

... et tamen vel virtualiter, vel minimum liter (si deesset potest esse talis ignorantia) nesciebat, quod in sequenti confessione tenebatur iterum confiteri illa peccata, quae iam manifestavit sacerdoti, et nec de peccatis, quod tacuit: confitebatur, a eidem sacerdoti, quod proderit prudenter, quod illorum peccatorum, quae sibi manifestavit, habebat sufficientem notitiam ad formandum iudicium.

Post hanc fuit n. 8. tamquam notabile quod potest adesse peccatum sine scientia peccati: 1° ex S. Th. 3. q. 80. a. 4 ad 5. 2° ex his quae hic sunt n. 8 et 9. = Et postea n. 9: ex his ... fuit ... numer ...

Quod ex quibus signis possit dignosci, et quod accidat etiam in attritione, quae licet ab operante existimetur contritio ad eius rationem non pertingit optime tradit DD. Laudandus n. 9. in 3 p. q. 80, nempe, quod non negligens in examinatione sui ipsius ... dolet de praeteritis, et proponit cavere de futuris.

ut ꝑ actuale peccatū, ex ignorantia vincibili orto (quod forte contingit etiam in receptione sacramenti docet ex professo D.Th. 3. p. q. 80. a. 4 ad 5 agens de Eucharistia) ex timore servili, in se bono oritur pœnitentia, seu attritio secundum quod talis: de qua tamen verificatur, quod D.Th. loco laudato ex dist. 14, ad 2 docet, nempe, quod proprium eius esse est in corde postea, a quo prodit exterius per confessionem et satisfactionem: ubi iam cernitur perfecte integrata illa materia sacramenti pœnitentiæ: licet adhuc ad fructum desiderentur aliæ dispositiones: ex quarum defectu non tollitur sacramentum, sicut in medicamine corporeo patet: et in artefactis, quorum esse præsupponitur ad effectum.

Sed quæres: si ita sentit D.Th.: unde scivit, quod tali attritio sufficiat? Resp. quod licet in sed. illa adhibuerit solam divinam institutionem, nimirum ex parte institutionis, ad quam collineat ipsum sacramentum pœnitentiæ; quæ moraliter posset dici esse; tamen hæc institutio ad generandum, quod ipse ita instituerit Dominus: de hac autem institutione doctus fuit per traditionem; quæ licet non sit in statu faciente fidem theologicam, satis certa moraliter est ex fere omnium Doctorum sententia, et in materia non principali punctis huius quæstionis.

II. Prodit resolutio 1.a, supponendo, quod ~~illam sufficiat~~ in confessione informi adest finis ~~mortalis~~ peccaminosa.

Patet ex verbis laudatis n. 5: adversus doctrinam Phil. 2. ethic. cap. 2, adducta a D.Th. loco nuper laudato n. 2 ex d. 14: nempe quod sermones morales intelligendi sunt procedere, secundum quod in pluribus, seu ut in plurimum accidit. Dum ergo D.Th. docet absolute sine ulla casuum distinctione, quod tenetur postmodum suam fictionem confiteri; supponit, quod in casu confessionis informis, ut in plurimum, accidit peccatum mortale. Et ratio suffragatur, quod ut vidimus n. 2 et 7 illud sacramentum non affert hunc fructum, quod homo posset obicem: obex autem accidit ex eo, quod peccatum non tantum displicet, quod displicere debet, etiam alias, quod ad percipiendum sacramentum ex parte eius accidit; sed hoc moraliter et ut in plurimum vix accidere potest sine novo peccato mortali: quod solum ergo hinc non sequitur peccatum novum mortale, si forte interveniat circa hoc ignorantia aut, et provenit invincibilis.

III. At non resolvit de confessione, quod fuit sic valida, et informis; nisi quod pœnitens non habet contritionem illius peccati novi, quod hinc patrat per fictionem: confitetur autem omnia quorum conscientiam habet.

Quod homo possit non habere contritionem peccati, quod in eodem instanti ex ignorantia vincibili vel aliis causis committit, ex se est constans, et iam vidimus n. 2 ex doctrina D.Th. in 3. q. Pro ipsis, quod tamen in hoc casu peccat. Nam si

1. fictionem peccaminosam (nomine fictionis intelligitur quicumque pravus affectus, vel dispositionis defectus) tunc agnovit, et illam non confitetur, confessio est nulla, ut pote non integra (d. 17. q. 3. a. 4. q. 2.) Si confitetur, sacerdos non absolvet, et sic ex defectu formæ non adest sacramentum (juxta notata n. 5.) Quod si sacerdos vel ex ignorantia, vel infirmitate et ob defectum prudentiæ præsumeret absolutionem impertiri; adhuc erit nulla, quod dolor non extat de illo peccato, quod tunc in conscientia supponitur. (d. 17. q. 2. a. 2. q. 3. et 6.) et quod sententia ipsius manifestum errorem est nulla. Juxta ea, quæ in ipsa ~~...~~ ~~de~~ ~~sententia excommunicationis~~ ... ~~D.Th. dist. 18. q. 2. a. 1. q. 4. de sententia excommunicationis.~~

IV. Et hac proximæ methodo, magna cum proprietate valorem, et informitatem, tandem attribuit confessioni.

Pr. Sola confessio potest poni et existere privative carens forma illa, quam suapte natura petit perfici, et quam eadem entitative manens potuisset habere: et hoc sola cum proprietate dicitur informis. Nam quatenus virtualiter continet partes, quarum compositio exclusive est: Quod 1. affirmatur pr. Confessio suapte natura, ut est pars sacramenti, debet procedere et imperari a dolore, ut pote, qui ut ex D.Th. vidimus n. 9. exterius prodit per confessionem, unde ad confessionem se habet ut forma, ex proportionali modo quo hoc dicitur de charitate relate ad actus aliarum virtutum 1. 2. q. 112 a. 4: ergo dum non imperatur vel a contritione perfecta, vel saltem ab attritione simpliciter tali, qua peccatum displiceat, quod displicere debet: privative caret forma, qua suapte natura petit perfici. Quod autem hoc intendat D.Th., patet ex libera, ubi ut actus virtutis possit ~~non~~ necessario formari, quod sicut non nequit non imperari saltem virtualiter a charitate, et ~~ita~~ a contritione; ita supposito peccato nequit esse actus charitatis sine contritione ne. (3. p. q. 86 art. 2) potuit, a informis in se pars sacramenti, quod sicut sic potest poni sine contritione: nomine ergo formæ cuius privationis defectu confessio potest esse informis, procul dubio intelligit D.Th. carentiam contritionis, vel attritionis simpliciter talis, ut amplius exponitur n. seqq: et non intelligit carentiam fructus, licet hæc carentia sequatur ad informitatem.

Iam quoad alias partes pr. illud ante principale: et 1. quoad dolorem. Si contritio perfecta nequit esse informis, ut patet: si attritio simpliciter talis, saltem extrinsece formatur in eadem instanti, in eo sensu in quo dicitur, quod hoc ex attrito fit contritus: et hunc utrumque modum, quo homo potest dici ~~...~~ ex attrito contritus, excludit D.Th., dum dixit: quod confessio potest esse in eo, qui non est contritus. Nisi velis ita licet et ferre dicere, quod excludit actus contritionis perfectos, qui in eodem instanti generantur ex vi sacramenti, ut dispositio ad gratiam remissivam peccati, si homo non ponit obicem: Vel quod excludit (et in idem fere recidit) formam actum charitatis, seu contritionis, qui tunc adesset, si ex intentione Dei fuisset movens hoc, ut per illud sacramentum iustificaretur: eo quod homo dum a peccato mortali iustificatur, tenetur motum ad Deum conversione intrinseca in iustificatione, eadem ratione, qua hoc docuit D.Th. de puero perveniente ad usum rationis 1. 2 q. 89 art. 6, quia tunc denuo apprehenditur novus vitæ, et ideo incipit deliberare de se ipso, nimirum de se efficaciter ad debitum ultimum finem. De quo videatur Magister Serna de merito art. 4 dub. 1. n. 126 et q. ~~sed neces~~ ...

satum ... Arg. ... S. Th. a. ... ut ... in ... 2. ... Ad ...

uitem ... a ... 21. ... Gent ... Di ... gratia ... sacram ... et ... aut ... unificarj ... non peccant ... gracia, et tamen ... gratia ... melius hoc intelle.

sacrum non est, inter opera Mag. Ferre. tom 3. n. 62. Et iuxta hac forte procesit M. Io. a. l. Th. dum De sacram. poen. q. 84 disp. 33 ... formationem, dicit, quod Th. excludit contritionem, quae sit actus virtutis: quae voluit negare, quia dixisse excludunt ... informaliter talem.

Si autem attritio sit aliquid aliud, hae eadem entitative manens cum negatione formationis adhuc ... nequit ... proprietate dicti gratiae informis. Idem de satisfactione subsequente ad confessionem informem; nam licet hoc adimpleat praeceptum confessoris; in proprio tamen genere satisfactionis, quae ordinatur ad tollendum reatum poenae, ... in peccato mortali ... nihil operatur; (d. 15. q. 1. a. 3. q. 1. : 2: et 3.) ~~tamen ...~~ et sic potest dici ... non ... informis, sed etiam invalida; quod tamen confessio informis in proprio genere operetur ... abstrahendo ...

n. 16. ~~quod reliquae~~ ...

quod ad neg. ... contritionem

Idem quod ad sacram. proprie huius forma, cum absolutio, sine qua nequit existere: nam dolor etiam perfectus propria forma sacram. ... teneat ex parte materiae eius; gratia autem est effectus sequutus ad sacram. ... deformatum = Nec tamen per haec carpere volumus Doctores, qui aliter ... quaestionem ... et sacram. informe dicunt, quod est sine fructu, haud contemnenda ratione, quod fructus finis, ad quem alias ... ordinatur, ... forma eius perfectio et forma. Preferimus tamen formalissimum methodum eius, de quo dicitur est, quod habet ...

§. III Solvuntur argumenta.

76

Praecipuum arg. contra ... sect. n. 3. = Ad quod resp. neg. min. ... ex quo vidimus n. 7: 8: 9: et XII. Nam ...

77

in ... docet: imo in illo cap. 4, eidem ad nostram ... firmandum adest fundamentum, quod n. 7. ex ... formare ... docet: Illam vero contritionem imperfectam, quae attritio dicitur ... si voluntatem peccandi excludat, cum ... declarat ... donum Dei esse ... Et quamvis sine sacram. poenitentiae per se ad iustificationem perducere ... at tamen eum ad Dei gratiam in sacram. poenitentiae impetrandam disponit. In quibus ... illa ... peccandi excludat, cum spe veniae; quam incongrue attribuisset Concilium, si non agnovisset aliquam ... quae re vera a corde non excludat voluntatem peccandi, aut quae separari non potest ab ipsa venia; ... veris sacramentis, licet infructuosis propter obicem = Possumus addere, quod non est ... sine fructu ... confessio ... ab iteratione; sed quod licet de peccato in illo patrato non habeatur dolor, habetur tamen de aliis, quae ... conscientia: et minus indispositus relinquitur hoc, tum ad vitanda alia peccata, tum ad ... vere, et ex corde ... a peccatis: et quod ... attritionem simpliciter talem ... adhibeat, ille ... cooperatur effectus; quidquid in contrarium sentiat Natalis Alex. et alii: nam in his dogmatibus magis ... assertioni Th., quam aliis posterioribus Doctoribus, licet fundamenta opponant difficilia. Difficile quidem ... qualiter in sacramentis ... imprimentibus caracterem, ... attritione simpliciter tali, sacram. operetur ... sed solutio huius difficultatis ... adducere ... nec in ea in praesentiarum involvi volumus. Videat ... qui ... Obj. ... Ergo confessio sacrilega in re, potest esse adimpletiva saltem praecepti Ecclesiae ... hoc in simili videtur damnatum sc. in communione, per decretum Innoc. XI in 55 ... per Alex. VII, ... quod ... procedat de confessione voluntarie ~~...~~ nulla, illico patet disparitas = Solvet 1° ... sacrilega per voluntarietatem directam, neque indirecte ex ignorantia vincibili ... quod illa damnata ... XI procedebat, et ad praxim in puncto communionis applicabat illam doctrinam, quod nempe Ecclesia ... actus externos, nec ad interiores extendit, etiam quod ... ratio bene ponendi externos praecepti: a quo ... doctrina ... adhuc ... in editione, facta post talia decreta, ... De sacr. poen. n. 47, tenent ... valde receptum, quod per sacram. validum et informe impletur praeceptum Ecclesiae ... non videtur difficultate carere; nec audeo ... quod si hoc agnovit ... confessione ... in Paschate, ... manere, sed ... peccatum ... et ... communionem ... illius anni: maxime ... satis fundatum, quod praeceptum Ecclesiae, est simul declarativum de ... praecepti divini ... anni expiatione peccati ad reconciliationem cum Deo, et de unione ... per sacram. Eucharistiae ...

18 Resp. quod 2°. neg. ... ; quod doctrina Th. ab hoc ... procedat etiam in casu, in quo ... ullum praeceptum de recipiendo sacram. Hoc ergo ... statuit, quod excusat ab iterata confessione illum, ... ex aliis capitibus teneatur, dum fictionem agnovit, confessionem illius fictionis agere, sicut ...

19 Obj. 3. Valde practicus potest esse casus, in quo quis ex corde ... de peccato ... post ... est in conscientia, motus ex ... turpitudine illius peccati, ac proinde quoniam dolor ... obliti; sed in hoc casu, confessio erit informis, nec tamen aderit peccatum: quod falso diximus in 2° ... = Et confirmari potest ex doctrina Th. adducta n. 9 ex 3. p. q. 80, ubi ... videtur ... sine fructu, et sine peccato, in eo qui invincibiliter ignorat ... defectum ... attritionis ... peccato. = Resp. 1° neg. ... casus moraliter videtur ... si ... attritus sit ... illius peccati, de toto dolet quod dolere debet, si non adest ... peccaminosa: et ... extendi ad obliti. 2° ... omnino ... hoc accideret ... ignorantiam invincibilem ... negans: nam ... ubi ... 3. p. q. 72. a. ... q. 79 a. 3. ...

Obj. ... Ex existimatione et credulitate nostra non variantur essentialia sacram.: ergo ... attritio ... sufficiens, etiamsi hoc non ignoret fictionem, etsi ... sacram.: vel ... existimative bona = Neg. ... nolle ... non negavimus adesse hunc sacram., ... non abest illa attritio, sed quod non adsunt alia, sine quibus non ponitur sacram. Et de hoc dicto satis.

V vel aliud peccatum saltem veniale, aut iam confessum, si forte non affuit in illa confessione fictio mortaliter peccaminosa. V

Tertii casum ... alleg. ... confessione informi, necessario ... simpliciter ... sacram. poenitentiae, in ... 20 ... peccatum mortale. Sed in hoc manifeste recedunt a Th. et ...

M. R. P. M.: He leído lo q[ue] alcanza mi cortedad: ... al ... Cast. para ... o ... sino q[ue] es el fin de ambos ... para ... continue sus tareas ... Dios ... lo q[ue] deseo. Del Gry Hen. de 1730

B. l. m. de V. P. su más afecto y ... Capellán

Fr. Joseph Barrio

M. R. P. M. Fr. Vic. Ferrer Cath. de la Univ. de Valencia.

3.